

การพัฒนาเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

THE DEVELOPMENT OF A TEACHING TECHNIQUES ON SIX WRITING
STEP TO PROMOTE ENGLISH WRITING SKILL FOR PRATOM SUKSA 4 STUDENTS

กฤษณา สถิตย์เกิด

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านเขาพริกอนุสรณ์

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้เทคนิคการสอน SIX WRITING STEP ที่พัฒนาขึ้น ดังนี้ 3.1) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการใช้เทคนิคการสอน 3.2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอน 3.3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test one sample และค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

การดำเนินการวิจัยเป็นวิจัยเชิงพัฒนามี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้เชี่ยวชาญในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 5 คน 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หากคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และทดลองนำร่องเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน 3) ชั้นทดลองใช้และศึกษาผลการใช้เทคนิคการสอน SIX WRITING STEP ที่พัฒนาขึ้น โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขาพริกอนุสรณ์ จำนวน 10 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัย พบว่า

1. แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรมีกิจกรรมการสร้างบรรยากาศที่ดีก่อนการเรียนรู้ และมีการให้มีภาระงานเขียนที่เหมาะสมกับช่วงวัยของ ควรจัดกิจกรรมที่เรียงลำดับการจัดการเรียนรู้จากภาระงานเขียนที่ง่ายไปหายาก เนื้อหาภาษา รูปแบบ

โครงสร้างทางภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ฝึกทักษะการเขียนได้อย่างแท้จริงตั้งแต่ระดับคำ วลี ประโยครวมทั้งระดับข้อความ สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริง

2. เทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล มีกิจกรรมการเรียนรู้ 6 Step ดังนี้ Step 1 สสำรวจกลไกงานเขียน Step 2 สร้างกรอบความคิด Step 3 ต่อเติมคำเพิ่ม Step 4 เติมเต็มประโยค Step 5 เชื่อมต่อประสาน Step 6 สร้างงานสะท้อน 5) และผลการตรวจสอบคุณภาพของเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.61$, $S.D. = 0.07$) และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.7471

3. ผลการใช้และศึกษาผลการใช้เทคนิคการสอน พบว่า

3.1 หลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการเขียนอยู่ในระดับดี

3.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีความก้าวหน้าทางการเรียนจากการเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับก่อนเรียน ร้อยละ 75.45

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.54$, $S.D. = 0.11$)

คำสำคัญ

เทคนิคการสอน, กระบวนการสอนเขียน 6 ขั้นตอน, ทักษะการเขียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนาเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย 4 ประเด็นดังนี้

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากที่ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ พบประเด็นสำคัญดังนี้ 1. การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้มีความสำคัญมากผู้สอนต้องจัดบรรยากาศภายในห้องเรียนที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ ให้กำลังใจและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ 2. การคัดเลือกเนื้อหาเกี่ยวกับรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาควรไม่ยากเกินไป 3. ภาพที่นำมาใช้ในการเดินเรื่องเพื่อเขียนภาษาอังกฤษควรเลือกที่มีองค์ประกอบครบ ชัดเจนสามารถสื่อความหมายได้ดี และเป็นภาพที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากสิ่งใกล้ตัวเพราะมีความเชื่อมโยงกับนักเรียนโดยตรง เข้าใจได้ง่ายและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง 4. การมอบหมายภาระงานเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้สอนควรระบุให้เป็นการทำงานแบบเดี่ยว แบบคู่ หรือแบบกลุ่มย่อย เมื่อปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มควรลดความสามารถให้เพื่อนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 5. นักเรียนควรได้ฝึกทักษะ

การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) โดยใช้รูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเพื่อเข้าใจหลักไวยากรณ์ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม สามารถเรียนรู้การเขียนระดับคำ วลี ประโยคและข้อความผ่านการสร้างชิ้นงานหรือผลงานตลอดจนการปฏิบัติกิจกรรมที่มีขั้นตอนและกระบวนการอย่างชัดเจนเพราะเป็นทักษะที่ยาก ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเองและเกิดการเรียนรู้ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริง โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำตลอดการจัดกิจกรรม 6. มีการวัดผลและการประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบท และสามารถวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีการตรวจสอบงานเขียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อความถูกต้องที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับปาซานและฮาจิ (Pasand and Haghi, 2013, PP.75-79) ทำการศึกษาการเขียนบทความของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนพร้อมกับวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงานเพื่อเน้นความแม่นยำการเขียนของนักเรียนจุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ คือการศึกษาหาคำตอบว่าแบบการเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและผลงานนั้นมีประสิทธิภาพกว่าแบบการสอนเขียนที่เลียนแบบจากต้นฉบับ นักเรียนถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกได้รับการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ และอีกกลุ่มได้รับการฝึกกับแบบฝึกเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงาน ผลการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ถูกเปรียบเทียบในเรื่องความแม่นยำภาษา จึงได้ข้อสรุปการศึกษาว่า การฝึกเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงานนั้น มีลักษณะที่ค่อนข้างดีหลายประการ อาทิ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การสะกด คำศัพท์ ความสอดคล้องประธานกริยาในประโยค รูปแบบประโยค (กาล) การใช้คำเชื่อม การใช้สรรพนามและสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของที่ถูกต้อง และผลการทดสอบ t-test ได้แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบแบบเขียนที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ช่วยต่อยอดทักษะความแม่นยำการเขียนของนักเรียนได้ พอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล (Palpanadan, Salam and Isamil, 2014, PP.789-795) ทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีสอนการเขียนระหว่างแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงานในโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซีย แม้ว่าประเทศมาเลเซียจะเน้นการพัฒนาทางภาษาอย่างมากในระบบการศึกษา แต่นักเรียนยังมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่ำอยู่โดยเฉพาะด้านการเขียน จากการศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยพบว่า ครูผู้สอนเน้นการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมากกว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอันเนื่องมาจากครูผู้สอนคิดว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการต่อ่นักเรียนใช้เวลามากในการสอนการฝึกเขียนจึงทำให้ผลการเรียนระดับทักษะการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำผู้วิจัยแนะนำว่า การสอนเขียนภาษาอังกฤษไม่ควรให้สอนเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งควรสอนทั้งสองตรงตามความต้องการของผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียน ลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ครูได้ใช้ประโยชน์จากรูปแบบการสอนเขียนทั้งสองแบบ และเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดหรือปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้

2. เทคนิคการสอนพัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1. หลักการ 2. วัตถุประสงค์ 3. เนื้อหาสาระ 4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 5. การวัดและประเมินผลโดยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและวิธีการสอนตามแนวคิดของบรู๊คส์วิธโร (Brookes and Withrow)วิธีการสอนเขียน

แบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) แนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) ซึ่งแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนเขียนตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์มี 6 ขั้นตอน ผ่าน 10 กระบวนการ ซึ่งแต่ละขั้นของกระบวนการเรียงลำดับความยากง่าย เพื่อเป็นการลดแรงกดดันจากการทำกิจกรรมของผู้เรียน และสามารถเกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมที่ยากและสลับซับซ้อนต่อไปได้ ซึ่งประโยชน์ของการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ (Brookes and Withrow, 1988, p.12) ทำให้นักเรียนสามารถแยกแยะโครงสร้างของประโยคออกเป็นส่วน ๆ ได้จนสามารถที่จะคัดลอกประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบของประโยคให้เหมาะสมกับคำสั่งของครูผู้สอนที่จะสั่งให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงรูปแบบของประโยคซึ่งประกอบด้วย การเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันมาแทนคำศัพท์คำเดิม การเปลี่ยนแปลงคำสรรพนามแทนเพศชายหรือหญิง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบประโยคจากเอกพจน์เป็นพหูพจน์ การเปลี่ยนประโยคจากบอกเล่าเป็นปฏิเสธ การเปลี่ยนกาลเวลาของประโยค นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำที่ปรากฏในบทความและสิ่งที่นักเรียนได้เขียนลงไป นักเรียนจะรู้สึกได้ถึงความสำเร็จในการทำที่จะพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าไปในขั้นสูงขึ้นให้ได้ นักเรียนจะเกิดความภูมิใจในผลงานที่นักเรียนได้เขียนด้วยตัวของนักเรียนเอง นักเรียนจะสามารถใช้บทความที่เป็นแบบในการเขียนมาพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเองได้ นักเรียนยังสามารถเรียนรู้คำศัพท์ตลอดจนเทคนิคในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความ บทความ (Reading Comprehension) ซึ่งจะทำให้ นักเรียนชอบบทความเป็นอย่างมาก เพราะสามารถใช้เป็นตัวอย่างในการเขียนบทความด้วยตัวของนักเรียนเองได้ จุดสำคัญของกระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ คือ การคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) กล่าวคือ นักเรียนจะสามารถพัฒนาไปตามศักยภาพของตนเองได้ทุกคน สำหรับคุณภาพของการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ ในด้านที่เกี่ยวกับคุณภาพในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนคือ การสอนเขียน 10 กระบวนการนี้ประสบความสำเร็จในการทดลองใช้สอนนักเรียนชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว ทั้งนี้เพราะว่าการสอนเขียนดังกล่าวนี้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพิจารณาถึงความหมายของคำและวิธีการเขียนคำ อีกทั้งขั้นตอนและวิธีการสอนดังกล่าวทำให้นักเรียนส่วนมากมีความพึงพอใจและเพลิดเพลินกับการเรียนการเขียนดังกล่าว ข้อเขียนที่นักเรียนเขียนมีข้อผิดพลาดน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบทั่วไป นอกจากนี้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ ยังได้ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะในการใช้ย่อหน้า (Paragraph Indent) การใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ (Capitalization) การกำหนดชื่อเรื่อง (Use and Placement of Title) และด้วยกระบวนการสอนนี้จะพัฒนาในเรื่องความเข้าใจทางภาษา (Language Comprehension) และทักษะการอ่าน (Reading Skills) อีกด้วยการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ เริ่มต้นจากขั้นที่ง่ายไปสู่ขั้นที่ยากขึ้นตามลำดับ และในแต่ละขั้นของการสอนจะสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแทรกไว้ในระดับจำเป็นขั้นพื้นฐานด้วย ทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ที่เน้นกระบวนการฝึกทักษะการเขียนให้กับผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ถูกต้องทำให้ผู้เรียนทราบถึงลักษณะโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษ รวมทั้งส่วนประกอบของประโยค เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยาที่สามารถ

เปลี่ยนแปลงรูปแบบได้ ซึ่งกระบวนการนี้ได้ไปสอดคล้องกับเทคนิควิธีฝึกทักษะการเขียน 3 แนวทาง คือ การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) คือ มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของไวยากรณ์เพื่อป้องกันมิให้ผู้เรียนเขียนผิดตั้งแต่เริ่มต้น โดยมีกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกเขียนคือ การคัดลอกคำ ประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ (Copying) ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำและการประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยค รวมถึงการฝึกเขียนโดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของส่วนประกอบของประโยคจากบทความตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบในการเขียน อย่างไรก็ตามในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้ดีขึ้นนั้น จะใช้วิธีการฝึกทักษะการเขียนแบบควบคุมตลอดไปไม่ได้เนื่องจากสุดท้ายแล้วผู้เรียนจะไม่สามารถเขียนขึ้นงานด้วยตนเองได้ ดังนั้นการสอนเขียนตามรูปแบบของบรู๊คและวิทโธร์ ควรมีการฝึกทักษะการเขียนแบบกึ่งควบคุม (Semi- controlled Writing) ให้กับผู้เรียนด้วย คือ การฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง ผู้เรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมการฝึกเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่ย่าน (Parallel Writing) ซึ่งผู้เรียนได้อ่านบทความและศึกษารูปแบบการเขียนแล้วสามารถนำข้อมูลที่เป็นคลังคำ โครงสร้างประโยคที่ได้ยอ่าน มาเป็นแนวทางในการเขียนบทความของตนเองได้และวิธีการเขียนนี้จะนำไปสู่การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้ตามความต้องการของผู้เรียนในโอกาสต่อไปนอกจากนี้การสอนเขียนตามแนวคิดของบรู๊คและวิทโธร์ยังมีความเหมาะสมในด้านการจัดสถานการณ์ในการเรียนแบบใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้จึงได้นำแนวคิดนี้มาปรับใช้กับผู้เรียนเพื่อพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษรวมถึงเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Writing) Raimes (1983, p.10) กล่าวว่า ผู้เขียนจะไม่ถามตนเองเพียงเฉพาะจุดประสงค์ ในการเขียนว่าเขียน เพื่ออะไร หรือใครคือผู้อ่านเท่านั้น แต่คำถามที่สำคัญคือ เขียนอย่างไรและจะเริ่มต้นอย่างไร ผู้เขียนจะเป็นผู้ตัดสินใจที่จะเริ่มต้นและเรียบเรียงงานเขียน มีเวลาในการทำงานและได้รับข้อมูล ย้อนกลับที่เหมาะสมจากผู้อ่าน เช่น ครู หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน จนกว่าจะค้นพบความคิดใหม่ คำใหม่ และรูปแบบภาษาใหม่ในขณะที่ผู้เรียนวางแผนเขียนงานร่าง และอ่าน ทบทวนสิ่งที่ได้เขียนลงไป ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐาน เป็นการสอนที่จัดเนื้อหาตาม อรรถฐาน 8 ชนิด แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน โดยอาศัยหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบของ แฮมมอนด์, เบิร์นส์, จอยส์, บรอสแนน และจี้รอต (Hammond, Burns, Joyce, Brosnan, & Gerot, 1992, p.17) ซึ่งมีการสร้างความรู้ (Building a knowledge of field) เป็นขั้นที่ครูผู้สอนสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนถึงการเรียนรู้ภาษาโดยใช้บริบททางสังคม และให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์การใช้ภาษา เช่น โครงสร้างทางภาษา ไวยากรณ์ และคำศัพท์ การให้รูปแบบการเขียน (Modeling of text) เป็นขั้นให้ผู้เรียนเข้าใจ ทำความรู้จักอรรถลักษณะและคำศัพท์ที่ปรากฏในอรรถลักษณะนั้นด้วยการอ่าน ครูผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสำรวจเรื่องที่ย่านว่ามีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องอะไร และเป็นอรรถลักษณะแบบใดแล้วจึงวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินเนื้อความ พร้อมทั้งวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาของแต่ละแบบ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ ไวยากรณ์ บริบทที่ใช้ ขั้นฝึกเขียนเป็นกลุ่ม (Joint construction of text) ในขั้นนี้ผู้เรียนทำการเขียนตามอรรถลักษณะต้นแบบเป็นกลุ่มคละความสามารถ โดยผู้เรียนจัดลำดับโครงสร้างและ

รายละเอียดทางด้านภาษา ได้แก่ ไวยากรณ์ คำศัพท์ กิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ จดบันทึกตามอรรถลักษณะที่จะฝึกเขียน ฝึกเขียนเป็นกลุ่มและนำเสนองานเขียนเป็นกลุ่ม ชั้นฝึกเขียนโดยอิสระ (Independent construction of text) เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละคนเตรียมฝึกการเขียนเป็นรายบุคคล โดยมีครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนประสบปัญหา ในการเขียนในขั้นนี้ผู้เรียนจะเขียนเรื่องใหม่โดยใช้รูปแบบอรรถลักษณะที่ผู้เรียนได้เรียนและได้ฝึกเขียนเป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการและขั้นตอนการสอนที่สอดคล้องกับการส่งเสริมทักษะการเขียนและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาด้านทักษะการเขียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ดังนี้

Step 1 สืบสาวกลไกงานเขียน (Mechanism) 1. ผู้เรียนตรวจสอบตนเองก่อนเรียนเพื่อทบทวนประสบการณ์เกี่ยวกับงานเขียนโดยการฝึกเขียนตามต้นแบบ (Handwriting) จากข้อความ (passage) ที่กำหนดให้ถูกต้อง สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความรู้ Building a knowledge of field) 2. แลกเปลี่ยนกับเพื่อนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของงานตามต้นแบบเขียนเกี่ยวกับตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ พิมพ์เล็ก (letter) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Space) การวางตำแหน่งของเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ และการใช้เครื่องหมายจุดพูลสตอป (Full stop) สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คสและวิทโรซันที่ 1 ขั้น 1a,1b 3. นักเรียนและครูร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบงานเขียน สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความรู้ Building a knowledge of field)

Step 2 สร้างกรอบความคิด (Concept) 4. ผู้สอนสร้างความเข้าใจกับผู้เรียนโดยกำหนดภาพเป็นสื่อในการเดินเรื่องงานเขียนโดยให้ผู้เรียนสำรวจองค์ประกอบของภาพและร่วมกันระดมสมองเพื่อแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย (Brainstorming and Generating ideas) ในระดับคำ สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 1 ขั้นลงมือเขียน Pre-writing 5. ผู้เรียนร่วมกันระดมสมอง (Brainstorming and Generating ideas) ร่วมกันสำรวจภาพ วิเคราะห์สิ่งที่เห็นจากภาพเพื่อเขียนคำศัพท์และนำคำศัพท์มาจัดระบบเป็นชนิดของคำศัพท์ (Parts of Speech) โดยเขียนรูปแบบของแผนผังความคิด (Mind mapping) สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน ขั้นที่ 2 ขั้นการให้รูปแบบการเขียน Modeling of text และขั้นที่ 3 ชั้นฝึกเขียนเป็นกลุ่ม Joint construction of text 6. ผู้เรียนนำเสนอและแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน และครูตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์รวมถึงความสอดคล้องกับภาพเพื่อส่งต่องานเขียนในระดับวลี สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือเขียน While-writing

Step 3 ต่อติดคำเพิ่ม (Words) 7. ผู้เรียนสำรวจภาพและคำศัพท์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและนำคำศัพท์มาจัดเรียงในระดับของวลีให้ถูกต้อง สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎี

การสอนแบบบรรทัดฐาน ขั้นที่ 2 ขั้นการให้รูปแบบการเขียน Modeling of text) 8. ผู้เรียนและครูร่วมกัน ตรวจสอบการวางตำแหน่งของคำในระดับวลีให้ถูกต้องเพื่อส่งต่องานเขียนในระดับประโยค สอดคล้องกับ ขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือเขียน While-writing

Step 4 เติมเต็มประโยค (Sentences) 9. ผู้สอนให้โครงสร้างหรือรูปแบบการเขียนตามหลักไวยากรณ์ ที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเขียนและฝึกเขียนเป็นรายบุคคล (Individual Practice) โดยนำคำศัพท์หรือวลีที่ศึกษา จาก Step 2 และ Step 3 มาเขียนร่างประโยคคร่าว ๆ (Rough draft Sentence) ตามรูปแบบของไวยากรณ์ ที่ผู้สอนกำหนดให้ สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบ เน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 1 ขั้นลงมือเขียน Pre-writing 10. ผู้เรียน ทบทวนงานเขียนประโยคครั้งที่ 1 (First draft) ร่วมกับผู้สอนเพื่อตรวจสอบคุณภาพของผลงาน (Reviewing) สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือเขียน Post-writing 11. ผู้เรียนนำงานเขียนมาปรับปรุง และสร้างประโยคให้สมบูรณ์มากขึ้นโดยคำนึงถึงการใช้หลักไวยากรณ์ให้ถูกต้องตามรูปแบบ หรือ การวาง ตำแหน่งของคำชนิดต่างๆ (Part of Speech), การเว้นวรรคตอน, การใช้เครื่องหมายต่างๆ, ความสอดคล้องของ ประธานและกิริยา (Subject-verb agreement), การใช้คำนาม (Noun), การเปลี่ยนประโยคเอกพจน์เป็น พหูพจน์, คำสรรพนาม (Pronoun), คำกริยา (Verb), คำคุณศัพท์ (Adjective), คำคุณศัพท์ (Adverb), คำบุพบท (Preposition), คำเชื่อม (Conjunctions), วิธีการเปลี่ยนกาลเวลา (Tense) ของประโยค และการเขียนประโยค ปฏิเสธ เป็นต้นสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน ขั้นที่ 4 ขั้น ฝึกเขียนโดยอิสระ Independent construction of text และขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิด ของบรู๊คสและวิทโธร์ขั้นที่ 1 ขั้น 1a,1b, ขั้นที่ 2 ขั้น 2a,2b,3a,3b, ขั้นที่ 3 ขั้น 3a,3b,4a,4b,5a,5b ขั้นที่ 4 ขั้น 7a,7b,9a,9b และขั้นที่ 5 6a, 6b, 8, 10a, 10b 12. ผู้เรียนทบทวนงานเขียนร่วมกับผู้สอน ครั้งที่ 2 (The Second draft เพื่อตรวจสอบคุณภาพของผลงาน (Reviewing) และส่งต่องานเขียนไปสู่การเชื่อมประโยคเพื่อให้ ประโยคมีความหมายที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามวิธีการสอน เขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือเขียน Post-writing

Step 5 เชื่อมต่อประสาน (Linking 13. ผู้เรียนทบทวนคำเชื่อม (Conjunction) ที่จะนำมาใช้เชื่อม ระหว่างคำหรือกับประโยค 14. ผู้เรียนลงมือเขียนโดยนำประโยคจาก Step 4 มาปฏิบัติกิจกรรม สอดคล้อง กับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 1 ขั้นลงมือเขียน Pre-writing 15. ผู้เรียนทบทวนงานเขียนร่วมกับผู้สอน ครั้งที่ 3 (The Third draft) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของผลงาน (Reviewing) สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียน ภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือเขียน Post-writing

Step 6 สร้างงานสะท้อน (Reflect) 16. ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่องและนำเสนอผลงานตนเอง ร่วมกันสรุปเพื่อทบทวนงานเขียน 17. ผู้สอนตรวจผลงานเพื่อให้คะแนนและให้ข้อมูลย้อนกลับผู้เรียนเพื่อพัฒนางานเขียนในครั้งต่อไป สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการ Process Writing ของ Raimes 1983 ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือเขียน Post-writing ประกอบกับการวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และตัวชี้วัดของกรอบอ้างอิงมาตรฐานทางภาษาที่เป็นสากล (CEFR) ซึ่งค่าที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดความสามารถของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ A1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP ตามขั้นตอนที่ออกแบบขึ้นจากเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎีวิธีการสอน ข้างต้นผู้วิจัยนำไปหาค่าดัชนีประสิทธิผลพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.7545 ซึ่งหมายถึงเทคนิคการสอนส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านทักษะการเขียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.45 หมายถึงรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ดีสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

3. ผลการนำเทคนิคที่พัฒนาขึ้นไปใช้พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

3.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ย 24.50 และค่าร้อยละ 73.50 อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Zamel (1983, pp.165-184, อ้างถึงใน ชูดาภรณ์ แทนอ่อน, 2553, หน้า 40) ได้วิจัยเปรียบเทียบกระบวนการเขียนของผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับกลาง จำนวน 6 คน ทั้งที่มีทักษะและไม่มีทักษะทางการเขียนของมหาวิทยาลัยแมสซาชูเซตส์ (University of Massachusetts) พบว่า ผู้เรียนที่มีทักษะการเขียนจะเขียนงานอย่างเป็นกระบวนการ กล่าว คือ ก่อนการเขียนมีการระดมสมอง รวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างความคิด สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความคิดของตนได้ชัดเจนและระหว่างการเขียนมีการตรวจงานเขียนและปรับปรุงงานเขียนซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ผู้เรียนที่ไม่มีทักษะการเขียน สนใจความถูกต้อง ตัวภาษาและรูปแบบการเขียนมากกว่าเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิดที่ต้องการสื่อสารมีความวิตกกังวลต่อการใช้ไวยากรณ์ ปาซันและฮาจิ (Pasand and Haghi, 2013, PP.75-79) ทำการศึกษาการเขียนบทความของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียน พร้อมกับวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงานเพื่อนำความแม่นยำการเขียนของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ คือการศึกษาหาคำตอบว่าแบบการเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและผลงานนั้นมีประสิทธิภาพกว่าแบบการสอนเขียนที่เลียนแบบจากต้นฉบับ นักเรียนถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกได้รับการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการและอีกกลุ่มได้รับการฝึกกับแบบฝึกเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงาน ผลการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ถูกเปรียบเทียบในเรื่องความแม่นยำภาษา จึงได้ข้อสรุปการศึกษว่าการฝึกเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงานนั้น มีลักษณะที่ค่อนข้างดีหลายประการ อาทิ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การสะกด คำศัพท์ ความสอดคล้องประธานกริยาในประโยค รูปแบบประโยค (กาล) การใช้คำเชื่อม การใช้สรรพนามและสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของที่ถูกต้อง และผลการทดสอบ t-test

ได้แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบแบบเขียนที่ให้อิสระไม่สมบูรณ์ช่วยต่อยอดทักษะความแม่นยำการเขียนของนักเรียนได้ พอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล (Palpanadan, Salam and Isamil, 2014, PP.789-795) ทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีสอนการเขียนระหว่างแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงานในโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซีย แม้ว่าประเทศมาเลเซียจะเน้นการพัฒนาทางภาษาอย่างมากในระบบการศึกษา แต่นักเรียนยังมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่ำอยู่ โดยเฉพาะด้านการเขียน จากการวิจัยนี้ผู้วิจัยพบว่า ครูผู้สอนเน้นการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมากกว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอันเนื่องมาจากครูผู้สอนคิดว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการต่อให้นักเรียนใช้เวลามากในการสอนการฝึกเขียนจึงทำให้ผลการเรียนระดับทักษะการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำผู้วิจัยแนะนำว่า การสอนเขียนภาษาอังกฤษไม่ควรให้สอนเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ควรสอนทั้งสองตรงตามความต้องการของผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียน ลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ครูได้ใช้ประโยชน์จากรูปแบบการสอนเขียนทั้งสองแบบและเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดหรือปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ ซาร์ฮาดิ (Sarhady, 2015, PP.7-12) ได้นำรูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงานมาพัฒนาการสอนเขียนมาใช้ทำการวิจัยใน 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองให้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคคอล (Technical University) ผลปรากฏว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการนั้น มีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน รูซินอฟซิ (Rusinovci, 2015, PP.699-705) ศึกษาการสอนเขียนผ่านกระบวนการเขียนบนพื้นฐานการเน้นกระบวนการ ซึ่งเรียกว่าการสอนที่เน้นวิธีการแบบกระบวนการเป็นฐาน (Process-Genre Based Approach) ซึ่งวิธีนี้คล้ายกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) และผลปรากฏว่ารูปแบบการสอนเขียนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่สามารถถูกแทนที่ได้ทั้งหมดด้วยวิธีการสอนที่เน้นวิธีการแบบกระบวนการเป็นฐาน และ รูซินอฟซิได้แนะนำว่าหากมีการวิจัยต่อไปนี้ควรได้รับการศึกษาในกระบวนการที่แตกต่างกันหลากหลายมุมมองในห้องเรียนเรื่องการสอนเขียน ศุภวรรณ บัวบุญ (2551, หน้า 82-83) พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นเมื่อสิ้นสุดการฝึกทักษะการเขียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ สุดท้ายพบว่า มีความสามารถอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 จีรสุดา เลิศปัญญาณูช (2553, หน้า 67) ได้ศึกษาการพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของบรู๊คส์ และวิทโธร พบว่า ผู้เรียนคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีคะแนนความรู้ด้านไวยากรณ์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 โดยคะแนนเพิ่มขึ้นจากการทดสอบครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 และค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถทางด้านการเขียนพบว่าผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และเพิ่มขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่งานเขียนชิ้นที่ 1 ถึงชิ้นที่ 6 ชนิดา กระเบา พรทิพย์ อติชาติ และ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2560, หน้า 17) พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กระบวนการสอนการเขียนตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธร มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ จุฬารัตน์ แสงอรุณ นภาพรพย์ เลิศปรีดากร และ วร วุฒิ ตัญยวิสุทธิ (2560, หน้า 831) พบว่านักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 วิไล พันชนกกุล (2553, หน้า 87) พบว่านักเรียนมี

ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 45.44 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 67.49 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียน สุธาวัลย์ อัตตโชติ (2560, หน้า 161) พบว่าความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านจอมบึง (วาปีพร้อมประชาศึกษา) โดยวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอน ภาษาแบบบูรณาการด้วยอรรถลักษณะของนิทาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และหนูบล จินตุ่ม (2558, หน้า 121) พบว่าความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไผ่ขัน โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาการด้วยอรรถลักษณะ ของการพรรณนาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

3.2 ความสามารถด้านทักษะการเขียนหลังเรียนด้วยเทคนิคการสอนพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทวิช อัครตระกูลวงศ์ (2561, หน้า 95) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT มีความสามารถในการเขียนความเรียงและเจตคติต่อการเขียนความเรียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการร่วมกับกลวิธี RAFT มีความสามารถในการเขียนความเรียงและเจตคติต่อการเขียนความเรียงสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิจิตรา สุระคำพันธ์ (2558, หน้า 66) พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ได้รับการจัดการ การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์และวิทโธรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ได้รับการจัดการสอนเขียนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธรสูงกว่ากลุ่ม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงสามารถ กล่าวได้ว่ากระบวนการทำงานเป็นคู่และกลุ่มย่อยตลอดจนจนการให้ข้อมูลย้อนกลับในระหว่างกิจกรรม การเรียนรู้เป็นตัวช่วยในการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียนของนักเรียน และศศิธร เทียงตรง (2563, หน้า 96-98) พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแบบบูรณาการ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความก้าวหน้าทางการเรียนจากการเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนกับก่อนเรียน มีค่าดัชนี ประสิทธิภาพของเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7545 ซึ่งแสดงว่าเทคนิคการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้น 0.7545 คิดเป็นร้อยละ 75.45 ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของปาริฉัตร พิณจิวิญญูภาพ และกชกร ธิปัตติ (2563, หน้า 109) พบว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนด้วยวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนา

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7371 แสดงว่านักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น .7371 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.71 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ .50 ขึ้นไป

3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.54$, $S.D. = 0.11$) และทุกข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่นักเรียนพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเรียนตามเทคนิคการสอนช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการเขียนภาษาอังกฤษ ($X = 4.9$, $S.D. = 0.32$) การจัดกิจกรรมมีการให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาและฝึกการใช้ภาษาด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($X = 4.8$, $S.D. = 0.42$) นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง ครูช่วยอำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปบทเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจในงานเขียนของตนเอง การจัดกิจกรรมมีการสะท้อนความรู้ให้นักเรียนทราบ ข้อผิดพลาดของการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทุกครั้ง ครูช่วยอำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด นักเรียนมีส่วนร่วมในการสรุปบทเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจในงานเขียนของตนเอง ($X = 4.7$, $S.D. = 0.48$) และนักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ($X = 4.6$, $S.D. = 0.70$) ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของเซวริน เศรษฐมัตย์ (2560, หน้า 82-83) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของ Brookes and Withrow พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของ Brookes and Withrow โดยรวมอยู่ในระดับมาก และวิชิตรา สุระคำพันธ์ (2558, หน้า 66) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของบรู๊คส์ และวิทโธรว์อยู่ในระดับมาก รัตติยา พวงมณี (2560, หน้า 61) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในวิธีการสอนแบบอรรถฐานอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ศุภวรรณ บัวบุญ (2551, หน้า 82-83) พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของโรมส์ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพัฒนาการความสามารถด้านทักษะการเขียนด้วยเทคนิคการสอนที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับดี ในการทำงานที่จะทำให้เกิดพัฒนาการนั้นผู้สอนจะต้องมีเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้รอบด้าน ส่วนสำคัญคือการดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยวางไว้เน้นการสอนกิจกรรมกลุ่มที่มีความเป็นกันเองสนุกสนานผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเตรียมการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เช่นการแก้ไขปัญหาในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติภาระงานของตนให้สำเร็จลุล่วงได้ครูควรมีการวางแผนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้มีความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของ

ตนเองในการช่วยเหลือให้คำแนะนำมาน้อยเพียงใดเพื่อจะให้นักเรียนยังคงเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ฝึกนักเรียนให้แก้ปัญหาเองตลอดจนเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเอง

1.2 ผู้สอนที่จะนำเทคนิคการสอนฯ ไปใช้ควรศึกษาองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำไปใช้

1.3 การเขียนเรื่องจากภาพที่ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการสอนเป็น 6 Step เป็นกิจกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถจัดระบบเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ควรมีภาพเหตุการณ์เพิ่มขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกลำดับเหตุการณ์ก่อนหรือหลังเพื่อจัดระบบเหตุการณ์ในการเขียนให้ชัดเจน

1.4 กิจกรรมคัดลอกข้อความ Step 1(Mechanism) ครูควรให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ให้ครูผู้สอนได้รู้ถึงประสบการณ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยตรวจสอบความเข้าใจด้านภาษา เกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค รูปแบบ/โครงสร้างทางภาษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP ไปทดลองใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2 ควรนำเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อศึกษาว่าจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้นจะส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักการของเทคนิคการสอนหรือไม่หรือกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป

2.3 ควรนำเทคนิคการสอน SIX WRITING STEP ไปใช้ทดลองใช้กับระดับชั้นที่ใกล้เคียงกันเพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ปฏิบัติกิจกรรม

2.4 ผู้สอนสามารถเพิ่มระดับความยากของรูปแบบ/โครงสร้างทางภาษาหลักทางไวยากรณ์อื่น ๆ ตามความเหมาะสมกับระดับชั้น และบริบทของโรงเรียน

2.5 ควรคำนึงถึงเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอนโดยปฏิบัติกิจกรรมให้ทันเวลาเพื่อฝึกกระบวนการคิด และฝึกการเขียนโดยใช้เวลาที่จำกัดของผู้เรียน หรืออีกกรณีผู้สอนอาจปรับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมได้ตามความเหมาะสมของบริบทของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- จีรสุดา เลิศปัญญาคุณ. (2553). การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถทางด้าน
การเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเขียนตามรูปแบบของ Brookes
และ Withrow. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฬารัตน์ แสงอรุณ นภาพรพิทย์ เลิศปรีดากร และ วรวิมล ตัญญ์วิสุทธิ. (2560). การพัฒนาความสามารถ
ด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. การประชุมวิชาการระดับชาติ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ชุตานภรณ์ แทนอ่อน. (2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การฝึกเขียนแบบเน้น
กระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดงเจนวิทยาคม (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เชาวริน เศรษฐมัตย์. (2560). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนตาม แนวคิดของ
Brookes and Withrow กับกระบวนการสอนเขียนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ทวิช อัครตระกูลวงศ์. (2561). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้น
กระบวนการร่วมกับกลวิธีRAFT ที่มีต่อความสามารถในการเขียนความเรียงและเจตคติ
ต่อการเขียนความเรียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปาริฉัตร พินิจวิญญูภาพ และ กชกร ธิปัตติ. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วย
การเขียนแบบเน้นกระบวนการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 14 (2), 105-113.
- วิจิตรา สุระคำพันธ์. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิด
ของบรูคส์และวิทโรว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สาขาหลักสูตรและการสอนวิทยานิพนธ์
การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- วิไล พันชนกกุล. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบ
อรรถฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ศศิธร เทียงตรง. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาแบบอรรถฐาน
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ศุภวรรณ บัวบุญ. (2551). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาตุนประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุธาวัลย์ อัดตโชติ. (2560). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านจอมบึง (วาปีพร้อมประชาศึกษา) โดยใช้วิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานด้วยอรรถลักษณะของนิทาน.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

หนูบล จินตุม. (2558). การศึกษาความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองโกชั้น โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐาน ด้วยอรรถลักษณะของการพรรณนา.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

Brookes, G., and Withrow. J. (1988). **Changes : Reading for ESL Writers.** second edition. San Francisco : St. Martin's Press.University

Hammond, J., Burns, A., Joyce, H., Brosnan, D., & Gerot, L. (1992). **English for specific purposes: A handbook for teachers of adult literacy.** Sydney: NCELTR. 100.

Palpanadan, S. T., Salam, A. R. B., Isamil, F. B. (2014). **Comparative Analysis of Process Versus Product Approach of Teaching Writing in Malaysian School: Review of Literature.** Middle-East Journal of Scientific Research, 6 (22), 789–795.

Pasand, P. G., Haghi, E. B. (2013). **Process-Product Approach to Writing: the Effect of Model Essays on EFL Learners' Writing Accuracy.** International Journal of Applied Linguistics & English Literature, 1(2), 75–79.

Rusinovci, X. (2015). **Teaching Writing Through Process-Genre Based Approach.** US-China Education Review A, 5(10), 699–705.

Sarhady, T. (2015). **The Effect of Product/Process – Oriented Approach to Teaching and Learning Writing Skill on University Student Performances.** International Journal of Language and Applied Linguistics, 2(1), 7–12.

Zamle, Zvian. (1982, February). **Writing: The Process of Discovering Meaning.** TESOL Quarterly. 16 (2): 195 – 209.

ผู้วิจัยนางสาวกฤษณา สติภัยเกิด

โทร 0634016529

ขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ค่ะ